

3

(3)

SYNODVS

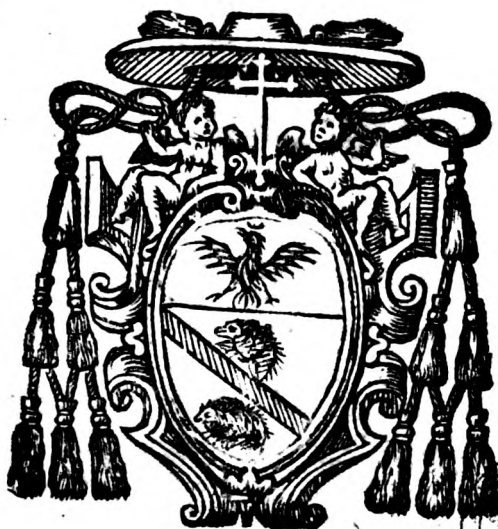
DIOECESANA:

AB ANTONIO RICCIULLO,

ARCHIEPISCOPO CONSENTINO

CELEBRATA.

Anno Domini 1642.



NEAPOLI. Typis Camilli Caualli 1642.
SVPERIORVM PERMISSV. 11

IN NOMINÉ DOMINI

Amen,

ET INDIVIDVÆ TRINITATIS

Patris, & Filii, & Spiritus Sancti
amen.



Os Antonius Ricciullus Miseratione,
Diuina Archiepiscopus Consentinus,
ad Dei Omnipotentis, & Beatæ Mariæ
semper Virginis, ac Sancti Michaelis
Archangeli, & Sancti Francisci de
Paula Patronorum nostrorum laudē.
Hæc pro Cleri, Populique Fidei no-
stræ concrediti reformatione, & in
Christiana disciplina progressu, præ-
senti nostra Diocesana Synodo prima decernimus, statui-
mus, atque sancimus.

*ad finem est hoc
principium in synodo de constanti
de año 1592.*

*Jo. Antonius Ricciullus
Archiepiscopus Consentinus
de anno 1592
de anno 1592*

A 2 DE

DECRETA IN SYNODO DIOECESANA CONSENTINA

Habita in Ecclesia Metropolitana

Anno 1642. die 25. Maij.

De Fidei Professione.

Cap. I.



IA Sanctorum PP. docuit antiquitas, & catholicæ Ecclesiæ vsus obtinuit, vt in Synodalibus constitutionibus ordinandis orthodoxæ fidei professio initium faceret, vt quæ totius spiritualis edificij est fundamentum ipso facto felicius virtutum structura consurgat. Quare iuxta S. C. Trident. decreta, & fel. record. Pij IV. constitutionem eam fieri, volumus ab omnibus, qui huic Synodo quacunque ratione interfunt. Præstabunt etiam & ij, quibus beneficia curata conferuntur. Similiter Canonici, & dignitates infra bimestre à die adeptæ possessionis corâ Nobis, vel Vicario nostro, & Capitulo ad præscriptum Decreti S. Concil. Trid. alioquin fructus non facturi sunt, eosque à nemine, præterquam à Summo Pontifice condonari posse denunciamus. Simulque qui quomocunque, aut vbiunque liberales artes, seu disciplinas, vel scientias docuerint, etiam si sint prima rudimenta Grammaticæ; Concionatores, causarum Patroni, & Procuratores in causis sanctæ fidei.

De

*De Sacramentis Ecclesiæ, eorumque cultu,
& veneratione.*

Cap. II.

Cum domum Dei deceat sanctitudo, & in pace sit locus eius, omni ratione congruit pacificum esse cultum. Hortamur igitur omnes, & monemus in Domino, ut singulorum pacificus sit ingressus, humilis, & deuotus, omnes orationibus insistant, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum flexo vtroque genu adorent. Ad tremendum Iesu Christi nomen humiliter se inclinent, & dum Sacrosancta Missarum mysteria celebrantur, & diuinæ cantantur laudes, Verbum Dei annunciatur, nemini liceat in eis spatiosè deambulare. Cachinnos, & ritus facere, nec etiam negotia secularia tractare.

Mulieres cadauera mortuorum comitantes non admittantur in Ecclesiam deturpatæ; nec minus eiulare eis liceat, & si forsitan introductæ fuerint, vel eiularint, vel manu faciem deturparint, vel capillos euellerint arceantur ab ipsa Ecclesia, etiam si post aliquos dies tumultu cadaueris ea commiserint. Nenias uel dicant, seu ut vulgo dicitur, reputent, aut post amotum à domo cadauer faciem ungibus lacerent pro morte suorum, & in Ecclesia clamore lamententur sub pœna excommunicationis.

Mandamus etiam sub pœna suspensionis incurrenda, Rectoribus, Curatis, & alijs, ad quos spectant, ut in exequijs Defunctorum cadauer à domo non amoueant, si ibi Nenias dictas esse, seu reputatum esse, aut faciem ungibus laceratam esse compererint, & cadauer insepultum remaneat, donec aliter à Nobis fuerit prouisum.

Mendici importunas elemosinas quærentes ad fores tantum Ecclesiarum permittantur. Neminiq; ad ipsas de nocte pateat aditus, nisi Clericis dumtaxat ad eorum munia peragenda, vel necessitate cogente, præterquam in nocte Sanctissimæ Natiuitatis Domini; sed fores omnino uerbis, & clauibus sint occlusæ, ut ab omni malorum ingressu sint immunes.

Nec in eis colloquia publica haberi, vel aliquid doceri, præter sacras litteras possit. Insuper ut mundæ custodiatur
& si

6
& si aliquò casu, vel vetustate collapsæ, etiam in minimo, restaurentur expensis eorum, ad quos de iure, vel consuetudine spectabit.

Tectum ad pluuiam arcendam, omnino clausum, & integrum sit. Pavimentum concinnum, & æquale, nullaquæ de causa deformatum, etiam pro tumulandis cadaueribus.

Altaria sint lapidea, vel lateritia, ita apta, & concinnata, ut commodè in eis Missæ sacrificium celebrari valeat, nec minus septem palmorum longitudinis. Habeant insuper iconas decentes, quæ si erunt collocandæ, non antè liceat, quam à Nobis, vel Vicario nostro fuerint approbatæ. Tobaeas, Tabellas, aliasque sacras vestes ad præscriptum Missalis Romani Rubricarum, quas ad alios profanos vsus minimè volumus posse accommodari.

A Choro dum Missa celebratur, vel diuinę cantantur laudes, laici cuiuscunque conditionis arceantur, nec eos Parochi permittant permanere sub pœnis nostro arbitrio declarandis. Clericis verò, & Presbyteris, sub pœnis arbitrio mandamus, ut ibi eo tempore sine superpelliceo permanere non possint.

De Vita, & honestate Clericorum.

Cap. III.

Cum Clerici in fortem Domini vocati dicantur, & digni facti sint, Altissimo famulari, congruit, ut omnis eorum vita, cultus, & modestia reluceat omnibus, & tamquam Misteriorum Dei Ministri, Diuinarumque gratiarum Dispensatores, cæterisque omnibus in virtutibus necesse est percellere videatur.

Prohibemus igitur in ipsorum vestitu exquisitum cultum, & elegantiam, non autem sit abiecta nimis, & affectata negligentia, vel sordes.

Vestes præterquam nigri coloris omnino interdici-
mus.

Cammiſæ, siue ad collum, siue ad manus crispæ, aut rugolæ, aut turritæ, aut ceruleo colore siccatae procul sint ab eis, & contrafacientes pœnâ arbitrio incurrant. Anuli vsum nisi quibus ex aliquo gradu honoris, & dignitatis concedi-
tur,

7

tur, etiam prohibemus: quem etiam in Missa volumus de-
poni.

Vestes quibus domi utuntur omnis prorsus color, tum etiam species, & forma, quæ à clericali modestia videatur aliena, inhibemus, nec illæ quibus foris utuntur, sint fibulatae, sed omnino simplices, minimeque uti permittimus cinctorijs ferratis; Nec valeat ipsas vestes incinctas, seu incisas deferre, sed sint continuæ, & cinctorium simplex, vel sericum, vel ex quacunque alia materia, dummodo pre se ferat honestatem. Nec sine ipsis vestibus liceat clerico alicui incedere quocunque prætextu, etiam itineris faciendi, in quo veste viatoria uti posse concedimus, usque ad genua tamen. In contrafactores verò ita volumus animaduerti, ut præter amissionem vestium, quæ capientium erunt, incidat etiam in penam pro qualibet vice ducatorum quinque. Si in ea vesteprehendantur.

Similiter femoralia non turgida. Pileos, seu cappellos, ut vocant, in Ecclesia nolumus asportari. Si autem ad euitandum aeris iniuriam deferantur, vel ad arcendam, pluuiam, turbiculata non sint, neque laicali forma, sed honesta, & rotunda, ut Clericos decet.

Tonsuram item iuxta cuiuscunque status ordinem volumus deferri, quæ honestati, & dignitati, & statui ipsorum ritè conveniat.

Comam longam non nutrant, capillosque calamistratos, seu cincinnos, aut in frontis portio prominentes non deferant. Barbam religiosè componant. Pilos autem, qui supra labia sunt (vulgo mostacci) ita abrasos habeant, ut in sumptione Sanctiss. Eucharistiæ illam nullo modo attingere possint.

Tabellionatus, & Mercaturæ artem non exercent, negotijs secularibus non se immisceant. Nec coram Iudicibus secularibus negotia tractent: nec aliorum sint negotiorum gestores, sive curatores, nec aliena prædia curandi causa, nec ducant. Nec venationes, aliasque turpes artes exercent, nec prophanis spectaculis intersint.

Personati, debaccantesque per Civitatem non incedant. Comedias, & Theatros fugiant; choreas deuitent, taxillos, tesseras, pagillorumque lusus à Sac. Canon. prohibitos deuitent sub pena ducatorum decem pro singulis.

Arma

Arma cuiuscunque generis offensua prohibemus deferri, etiam clam, præcipue pugiones, tormenta manualia, siue sint magna, quæ vulgo scoppettæ vocantur, siue parua, quæ scoppettulos, seu archibuggettos appellamus. Volumus autem vt qui prædicta non obseruauerit; & archibuggetum deferens captus fuerit, si fuerit ignobilis pœna annorũ quinque tritemium; si fuerit nobilis, in carcerẽ detrudatur per idem tempus, ferentibus verò pugionem, aut filettum, pœnam ducatorum centum imponimus. De alijs armis pœnam ducatorum vigintiquinque, in quam non incurrant ferentes ense in itinere, vel per loca periculosa transeuntes. Domi autem retinere permittimus arma omnia, præter archiboggetrum, pugionem, & pistolam, ad clericorum defensionem.

Cum Sacrorum Canonum, & Conciliorum decretis, illos tantum in fortem Domini cooptare dignum sit, quibus propria virtutum merita suffragantur, omnes, & singuli, qui pro susceptione ordinum Maiorum, siue Minorum, siue etiam primæ clericalis tonsuræ litteras commendatitias, siue cõmendationes, ore tenus fieri procurent [apud Nos, vel nostrum Vicarium, vel examinatores] Synodales; siue hoc faciant, vt ad confessiones audiendas licentiam obtinent pœnam inhabilitatis ad ordines suscipiendos per annum incurrant.

Ad obuiandum violentijs, quas fieri comperimus, prohibemus, ne Clerici possint fideiubere pro Vniuersitatibus, aut laicis; & fideiussiones, quas in futurum fieri contingerit sint nullæ ipso iure, nec Clericos afficiant; etiam si sint factæ penes acta nostræ Archiepiscopalis Curiæ, & sub obligatione Camerali; obligatio autem censeatur fideiussoria, eo ipso quo probatur pecuniam cessisse in vtilitatem laicorum.

Clerici, qui semel clericatui renunciarunt ad resumptionem habitum amplius non admittantur, nisi causa cognita, & præiudicio decreto Curiæ nostræ, & resumptio aliter facta, sit nulla ipso iure, nullosque pareat effectus.

Sacerdotes, & Clerici omnes, bis factim in mense simul conueniant in conferentijs casuum conscientiæ, & sacrarũ Ceremoniarum sub pœna quinque carolendorum pro qualibet vice. Idem intersint, diebus Dominicis, & festiuis Missæ cantandæ sub eadem pœna.

In

9

In quacunq[ue] Parochia diebus festiuis ante Solis ortum celebretur vna Missa pro commoditate Viatorum, ceteræ verò celebrentur post Missam maiorem, nisi aliter Parocho videatur.

De horis Canonicis, & Choro.

Cap. IV.

Diuina officia statutis horis, quas pro temporum qualitate volumus à Cantore præscribi, & signis sufficienter datis per eos, ad quos spectat, absoluantur iuxta schedulam, quæ per eundem Cantorem fuerit confecta in Choro Romano ritu, in quibus Canonici, & dignitates interesse teneantur, nedum ad præscriptam huius Ecclesiæ nostræ constitutiones, quas ad verbum volumus obseruari, sed etiam tempore, quo nos pastoralis officij nostri causa celebraturi erimus, vel alia spiritualia munera peracturi. Nec à Choro quis discedere audeat, nisi præcibus omnino absolutis, vel aliqua vrgenti necessitate, vel pietate suadente à Vicario nostro generali, vel Præfecto Chori approbanda, quæ erit semper prima Dignitas, vel qui primam vocem habebit in Capitulo, vel primus Hebdomadarius, cuius potestas erit, præter ea, quæ Cantori, vel Subcantori ratione graduum, quos obtinent, & cunctos in disciplina retinere, & animaduertere in eos, quos in his defecisse deprehenderint, vel amisisse fructus pro qualitate lapsus vnus, vel alterius diei, vel hebdomadæ, aut si casus maioris considerationis acciderit, vltcrius procedendum, etiam per expulsionem à Choro, quos viderint delinquentes maiorem corruptionem, & penam subituros, re cum Vicario nostro communicata, prout iustitia suadebit, Vicarius noster animaduertet.

Horæ non incipiantur, antequam elapsa ad minus media hora à fine dati signi, quo facilius omnes qui illarum pensum solvere tenentur ad Ecclesiam possint conuenire, qui superpelliceo debito induti prius in Sacristia, & quadrato capitulo, & Canonicus cum insignibus canonicalibus vnusquisq[ue] suo loco sedeat, nisi legitime impeditus, munus suum exerceat, quod etiam in celebrandis Missis Conventualibus vo-

B

lunus

lumus obseruari, & omnia clare, & distinctè recitentur, & nil confusum, vel cursum, sed cum deuotione, & silentio fiat.

Mutuas etiam collocutiones, quæ in Choro dum omnipotenti Deo laudes dicuntur, & irreuerenter sanè habentur, omnino volumus auferri.

Scripturas, & litteras item omnes denique simul debitis ceremonijs vtantur, stent, sedeant, etiã aperto capite, iuxta Magistrum Ceremoniarum, & Sacrorum Rituum rationes. Tabaccum in Choro non sumant. Qui secus fecerint, illius dei fructus suos non faciant.

Denum illud ante oculos habere, & mente voluere studèant, dum Chorum ad psallendum ingrediuntur, seipsos locum orationis, & sacrificii accedere. Proinde mente, considerent, quid agant, nè oculos Dei, cuncta videntis, offendant.

Qui Psalmo *Venite exultemus* in Matutinis, ultimo *Kyrie* in Missa, & primo Psalmo in Vesperis, nondum aduenerit, absentis loco habeatur, illiusque horæ distributione careat. Quam etiam pœnam incurrant, si in vnoquoq; mandatorum defecerint.

De Dignitatibus, & Canonicis.

Cap. V.

Dignitates in Ecclesia Dei sunt institutæ, vt Episcopus sua opera iuuant, cæterosque verbo, & exemplo ad meliorem vitam prouocent. Decet ita à moribus, & vitæ sanctitate præluce cæteris, vt omnibus benè agendi, & rectè viuendi norma esse possint. Quapropter tantum ad Nos gradus assumendi, qui talis muneris merito valeat partes implere. Qui vero iam reperiuntur assumpti, ita mores suos, ac viuendi rationem instituent, vt merito ab omnibus præstantiores cæteris dignitate censeantur, quippe qui eorum virtute, qua cæteris antecellunt, talem honorem sine affectu, crebro apud se vsurpantes illud pium iudicium, siue misericordia fiet his, qui præsunt.

Capitula fiant per vota secreta, & quilibet votum suum teneatur in vnam mittere propria manu, nec quisquam possit alteri votum suum credere, neque delegare, alias Capitulum nullum sit.

Con-

Confirmari in officium nemo possit, nisi per vota secreta, ut supra danda, ac redditis prius computis, & satisfactis significationibus. Et confirmatio aliter facta sit ipso iure nulla, nec confirmatio tribuat ministrandi facultatem.

Pecuniæ, quæ soluuntur Camerarijs pro legatis, aut affrancationibus, seruentur in Arca Capitulari, donec implicentur.

Capitulum non liceat distributiones quotidianas remittere absentibus, nisi pro Ecclesiæ utilitate, vel necessitate.

De Cantore, & Subcantore.

Cap. VI.

Cantoris erit officium incumbere, ut traditæ, Chori leges ab omnibus exactè seruentur, illudque præcipuè, ut diuinæ laudes piè, distinctè, & decenter recitentur, & unusquisque suo resideat loco; & si quādo alij Ecclesiastici Viri deuotionis causa aduenerint, charitatiuè suscipere, locosque unicuique competentes assignari, quæ omnia, cum absens fuerit, præstabit is, qui Choro præsidebit.

Subcantor vero, seu Magister Chori instabit, & eius erunt partes, ut celebrioribus anni festis, pia cuique munia in diuinis laudibus canendis assignabit, iuxta schedulam, quam prius cum Cantore confecerit, sedebitque è regione Cantoris inter Canonicos, si Canonicus erit, habitæ ratione suæ promotionis: sit minus primus Presbyterorum, polleatque cantu plano, saltem quo etiam pollere volumus hebdomadarium inter sex menses; alioquin fructus non faciant suos. Et qui deinceps ad huiusmodi munia erunt assumendi, non assumantur, nisi prædicta facultatè decorati, ut decenter valeant eius munera, prout decet, adimplere.

De Pontatoribus.

Cap. VII.

Pontatores, siue à Nobis, siue à Capitulo eligantur, non prius quisquam munus exerceat suum, nisi iureiurando se adstrinxerit coram Decano, vel prima dignitate, quæ

ad officium suum spectat fideliter executurum sint ad minus in sacris constituti. Vtrique suos libros separatim conficiat, qui singuli quatuor mensibus deputatis à Capitulo pro dividendis distributionibus, qui simul conferant, vel si in aliquo discrepauerint consulto Vicario nostro statuatur quid agendum, sine aliqua forma iudicii. Quod si aliqui peccauerint, præter peccati penam etiam tantum de suo restituant, vt Ecclesiæ suæ fabricæ damnum reparent. Si quæ controuersæ oriantur inter Canonicos, & Puntatores, tam de absentia, quam de puntandi ratione, Ius erit Præsidentis Chori, ipsi auditis statuere, quod statuendum, videbitur, Quod si ea ratione controuersia non terminetur, Vicarius erit consulendus, qui sine forma iudicii rem totam decernat.

De festorum dierum sanctificatione.

Cap. VIII.

FEsti dies, quos ad Deum propitiandum Christi fidelibus Sacrosancta decreuit Ecclesia humana ac diabolica malitia factum est, vt ad ea potius transigantur, quæ à Christiana pietate videntur aborrire. Ideo huic malo Nos occurrere, atque in debitum cultum huiusmodi dies iuxta Ecclesiæ præceptū restituere volētes, præsentis decreti vigore manualia, ac mechanica opera omnibus interdiciamus, vbicumque locorum exercenda suæ domo, suæ foris, suæ Ruri, suæ alibi, sub penis à Sacris Canonibus indictis.

Quod vt debitæ executioni demandetur tenore præsentium sub pena arbitrio nostro iacurrenda, præcipimus, & mandamus omnibus, & singulis Archipresbyteris, Vicariis foraneis, Rectoribus, eorumque coadiutoribus, festorum Commissariis, & nostræ Curie seruientibus, vt omnia festorum obseruationi inuigilent, & contra violatores procedant, seruata forma nostri edicti, alijs edicti, quod innouamus.

Quoniam vero & si Sacri Canones omnia opera seruilia mechanicosque labores prohibeant, aliqua tamen ad vitam humanam sustentandam, publicasque necessitates leuandas eisdem diebus festis tollerantur, propria, vt quisque
sciat

sciat quid sibi concessum, aut denegatum sit infra scripta, adijcere visum est, quæ diebus festis permittuntur.

In locis solitis Urbis, & Oppidorum minutatim vendere pro illius diei usu, panem, olera, & reliqua esculenta, & puculenta, post Missæ sacrum, possunt molitores molere, & cum animalibus farinam deferre pro publicis pisto-ribus, quibus eum panem quoque permittimus, herbas metere pro animalibus alendis, & cum animalibus deferre, sicuti etiã permittimus colligi, & deferri frondes pro bom-bicibus, quod etiam permittimus tempore Messis, & Vin-demiæ, & Castanearum collectione. Aromatarij etiam lanij, Caupones res suas vendere possint. Ferramentarij equorũ soleas ponere animalibus, & aptare possint. Fructus etiam tum animalibus, & niuem deferri concedimus, frumenta item ad publica vniuersitatum horrea cum animalibus de-ferantur.

Onera quæcunque super humeros asportare permit-timus.

Quando festũ occurrit die Sabbati propter nundinas, cũ animalibus onera quæcunq; deferri permissũ declaramus, excepto festo Sanctissimæ Assumptionis Beatissimæ Virgi-nis. In alijs casibus nemini liceat opera seruilia facere sub quocunque prætextu, sine licentia nostra, vel nostri Vica-rij, quam licentiam nequaquam concedere possint Archi-presbyteri, vel Vicarij foranei.

Petitioni huius fidelissimæ Ciuitatis, piorumque Viro-rum annuentes, præter dies festos indictos ab Ecclesia vni-uersali, de præcepto volumus obseruari diem festum San-cti Francisci de Paula huius Ciuitatis, & Prouinciæ Patro-ni, quo die ab operibus seruilibus abstineri mandamus, Custodesque festorum, contra transgressores ad pœnæ exe-cutionem procedant.

Vt autem festi dies, qua decet custodia seruentur hoc Kalendarium subiijci visum est.

Januario

- 1 Circumcisio Domini nostri.
- 6 Epiphania Domini.

Februario

- 2 Purificatio B. Virginis.
- 24 Matthiæ Apostoli.

Mar-

Martio

- 7 Thomæ de Aquino.
 19 Ioseph Sponsi B. Virg.
 25 Annunciatio B.M. V.

Aprili

- 2 Francisci de Paula Provinciae Protectoris.
 25 Marci Euangelistæ.

Maior

- 1 Philippi, & Iacobi Apost.
 3 Inuentio S. Crucis.

Iunio

- 24 Natiuitas S. Ioannis Baptistæ.

- 29 Petri, & Pauli Apost.

Iulio

- 25 Iacobi Maioris Apost.

Augusto

- 10 Laurentij Martiris.
 15 Assumptio B. Virginis.
 25 Bartholomei Apost.

Septembri

- 8 Natiuitas B. Virginis.
 19 Ianuarij, & sociorum Martyrum.

- 21 Matthei Apostoli.
 29 Dedicatio S. Michaelis Archangeli.

Octobri

- 4 S. Francisci Confessoris.
 28 Symonis, & Iudæ Apost.

Novembri

- 1 Omnium Sanctorum.
 11 Martini Episcopi, & Confess.

- 30 Andree Apostoli.

Decembri

- 8 Conceptio B. Virg.
 21 Thomæ Apostoli.
 25 Natiuitas Domini nostri Iesu Christi.
 26 Stephani Protomart.
 27 Ioannis Euangelistæ.

F E S T A M O B I L I A .

Dominicæ totius anni.

Feria V. in Cœna Domini nostri vsq; ad Missam expletam.

Pascha Resurrectionis cum duobus sequentibus diebus.

Ascensio Domini nostri Iesu Christi.

Pentecostes cum duobus sequentibus diebus.

Festum Sanctissimi Corporis Christi.

Præterea dies festi Patronorum quarumcunque Ecclesiarum Parochialium in ipsis locis.

Sanctarum Urbicinæ, & Secundinæ, Sanctorum Eugenii, & Siluani, quarum corpora in nostra Ecclesia Metropolitana offeruantur, officium sub duplici recitari mandamus ab omnibus in Sacris constitutis proprijs illarum diebus in Ecclesia vbi reliquie adsunt.

D.

15

De Archipræbiteris, seu Vicarijs foraneis, & Parochiis.
Cap. IX.

VT Subditi nostri bene, & in Dei timore viuant, quantum in Domino possumus, prospicere cupientes, & ne delicta committant: Tenore præsentium mandamus omnibus, & singulis Archipræbiteris, & Vicarijs foraneis, vt statim ac notitiam habuerint de delicto aliquo à nostris subditis commisso, statim Nos in scriptis certiorare habeant de delicti qualitate, & contrarium non faciant sub pænaducatorum decem.

Eandem pœnam incurrere volumus Parochos, qui ad Nos in scriptis non transmittunt notam cõcubinariorum, qui publicè in sua Parochia in concubinato persistunt.

Mandantes etiam prædictis Parochis sub pœna ducatorum decem, vt singulis sex mensibus in scriptis Nobis referant statum suorum Clericorum suæ Parochiæ circa vitam, & mores, seruitium Ecclesiæ, frequentiam Sacramentorum, & studij, & si in prædictis mentientur, grauitè puniantur.

Indemnitati subditorum nostrorum prospicientes tenore præsentium distictè mandamus omnibus, ad quos spectat, vt in Tribunali nostro Pandecta solita, & antiqua obseruetur, in omnibus, & per omnia, quæ semper in Atrio dicti Tribunalis affixa existat, vt ab omnibus videri possit, & si aliquis contrauenerit, grauitè à Nobis punietur statim ac notitiam habebimus.

Archipræbiteri locorum si fuerint Curati, vt præcedant volumus Parochos ipsius baiulationis non vt Parochi, sed vt Archipræbiteri, saluis iuribus Ecclesiarum.

De Sacramentorum administratione.
Cap. X.

VT Sacrosancta Sacramentorum Mysteria, qua decet reuerentia, & veneratione tractentur, & Populus maiore, qua potest deuotione suscipiat: Curabunt Parochi, & ceteri Sacerdotes quibus eorum ministratio demandata est,

est, eorum excellentiam, valorem, & vim communi lingua crebro explicare, & in ipsis administrandis studeant vitam castam, & religiosam ducere, & animum, & mentem ita ab omni labe peccati alienam, vt diuina gratia adiuuante quouis tēpore munus sacre administrationis ritē valeant exercere. ijsque vtantur Ceremonijs, quibus Sancta Romana Ecclesia vtitur, ac nos vti decet in nouo Rituali nuper à fel. Record. Paulo V. edito. Cum verò administrationem, aggrediuntur, illud solum intendant agere, quod agunt, & quod Christus Dominus instituit, & docuit Sancta Mater Ecclesia,

Expellantur, cum administrantur, excommunicati, si qui erunt præsentes, sintque ab omni auaritiæ suspitione alieni, purique ab omni labe simoniaca, & propterea interdiciamus omnes eleemosynarum petitiones, ac rogationes, siue signis, siue verbis fiant, cum sacra olea distribuuntur, quacunque consuetudine etiam immemorabili non obstantē.

In ipsis vero tractandis semper vtantur super pelliceo, & stola, præterquam in casu necessitatis in sacramento Penitentię, & quando inter Sacerdotes in Sacristia fiant confessiones breues, vulgo reconciliationes.

De Baptismo. Cap. XI.

Sacramentum Baptismi non alibi ministretur, quàm in Ecclesia, nisi aliqua imminens necessitas aliud suadeat, quod cum acciderit, non prius volumus in priuatis domibus administrari, quàm à Nobis, vel Vicario nostro repensata facultas obtineatur, si tamen tempus patietur. Nullo autem modo tunc permittatur sacra olea adhibere, vel aliud facere, nisi infantem aqua abluere cum prolatione formæ. Nomina quæ imponuntur, hortamur omnes, vt sint Sanctorum, vel Sanctarum; aliaque quæ à vanis ostentationibus, ac gentilitatem sapere videntur, omnino eiiciantur.

Sacrum Chrisma à Laicis non tangatur. Lintheum etiam quo caput baptizati abstergitur, nec sal exorcizatum, alijs tradantur.

Ad

Ad officium Patrini non admittantur Monaci, nec qui nesciunt rudimenta fidei; vel qui in proximo Paschate non sint prævia Confessione, sacra Communione refectioni. Nec à Patrinis aliquid eo tempore petatur. quas simul, & maternas ea, qua decet, modestia tale munus obire volumus, propterea has quidem hortamur velatas accedere, illos vero aperto capite depositoque armorum ornatu adnotanda postmodum dies in libro secundum rationem alias à nostris Prædecessoribus traditam, ac demum materna lingua declaretur cognatio spiritualis contracta inter ipsos, & baptizatum, & matrem, & Patrem ipsius.

Quoniam vero sæpe contingit pueros Domi baptizari siue ab obstetrice, siue ab alijs, Parochorum partes erunt diligenter inquirere an hoc munus sit ab illis diligenter perceptum, recteq; administratum. Vnde inuestigabit quæ nam fuerit baptizantis intentio.

De Confirmatione.

Cap. XII.

EA est nostrorum temporum conditio, vt hoc Confirmationis Sacramentum, vel omnino præmittatur, vel forte non cum eo Diuinæ gratiæ fructu, quo deberet, vsurpetur; Oportebit igitur in posterum adueniente huius Sacramenti administrandi tempore Parochos suis subditis eius vim, & robur aperire, & quâ maximè fieri potest, parati ad illud accedant Christi gratiæ vim consequi mereantur. Vnde Adultos à peccatis expiatis prius per Sacramentum Confessionis, vel saltem contritos ad illud accedere oportet. Doceant præterea eandem contrahere cognitionem spiritualem, cuius meminimus cum de Sacramento Baptismi supra egimus. Acta vero in cuiuslibet Confirmatione in libro describantur, quod etiam in baptismo erit faciendum, iuxta alias tradita in libro animaduertendum à Curatis huius Diœcesis.

*De Sacramento Penitentia.**Cap. XIII.*

PREstantissimum humanæ imbecillitatis subsidium, ac remedium est Sacramentum Penitentia, ac secunda, post peccati naufragium tabula: ut propterea omnibus viribus enitendum sit, ut ritè ab omnibus tractetur, ac suscipiatur, quo maior inde animarum fructus habeatur. Ad illud igitur administrandum accedat nemo, nisi tanto muneri fuerit à nobis idoneus iudicatus, siue sæcularis, siue Regularis ille sit. Quibus vero per nos hac ratione licuerit, illud meminere in eiusdem administratione seruandum, quod nouissime in nouo Rituali à fel. record. Paulo V. præcipitur, ut nimirum ad audiendas confessiones non accedant, nisi superpellicio, & stola induti. Sedes autem, siue Confessionalis semper erunt in loco aperto collocata; nec extra ea mulieres audiantur, nisi infirmæ in lecto iacentes, quo tempore, fores cubiculi apertæ permaneant, ut Confessarius, & infirma ab alijs videantur. Non autem ante Solis ortum, nec post occasum administretur, nec extra Ecclesiam, nisi necessitas, aut personarum ratio, aliaque rationabilis causa, aliud suadeat. Qui secus fecerit pœnis arbitrio nostro reseruatjs subdatur etiam ademptioni facultatis, si casus postulabit.

Nullus præterea Confessoriorum audeat tam à casibus, & Censuris Sedi Apostolicæ, quàm nobis reseruatjs quemquā absolueret, nisi fuerit illis specialiter indultum. Quare, ne in hac re aliquis error irrepat, opere præcipiunt omnes casus, & Censuras huiusmodi in alto descriptos præ oculis habere, caveantque ne penitentias pecuniarias sibi, vel eorum Ecclesijs attribuendas imponant. Sacrum præterea sigillum ita custodire studeant, ut ne vel minimo quidem signo, nuntiusque illud violare contingat. Memores grauissimè huiusmodi crimen à sacris Canonibus multari, quod etiam alijs pœnis arbitrio nostro multabitur.

S.D.N.

19 i

S.D.N. GREGORII PAPAE XV.

Contra Sollicitantes in Confessionibus

G R E G O R I U S P A P A X V .

Ad Perpetuam rei memoriam.

VNIVERSIS Dominici gregis curam, quamque immeritis, celesti dispositione parentes, sedulo inuigilare, tenemur, ut ab omnibus pravis contagiis conservetur immunis, multoque maiori studio providere, ut omnis pestis ab ijs avertatur, quibus alios sanandi officium est commissum, ne quod Evangelica scripta nos admonent, sale infatuato non sit in quo saliat, & ad nihilum profut ultra, nisi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. Quoniam autem à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, quibusdam in locis prouisum fuit, ut impium, ac nefandum scelus, quod non solum inter Christianos non esse, sed nec etiam nominari debet, procul ab ijs arceatur, videlicet, ut aliquis Sacerdos ad sacras audiendas confessiones deputatus, Sacrosancto Penitentiae Sacramento, sollicitando penitentes ad turpia abutatur, ac pro medicina venenum, pro pane aspidem porrigat, & ex celesti medico infernalis veneficus, ex patre spirituali proditor execrabilis animarum, reddatur: idcirco Nos ea, quæ his perniciosissimis Diaboli insidijs arcendis certis locis salubriter constituta sunt, ut nullibi desiderentur, quantum ex alto conceditur, prouidendi duximus. Alias siquidem à fel. rec. Pio Papa IV. prædecessore nostro emanauit literæ tenoris subsequentes, videlicet, Pius Papa IV. Venerabili Fratri Archiepiscopo Hispalensi in Regnis Hispaniarum hæreticæ prauitatis Inquisitori Generali. Cum sicut nuper, non sine animi nostri molestia, accepimus diuersi Sacerdotes in Regnis Hispaniarum, atque etiam in eorum Ciuitatibus, & Diocesisbus curam animarum habentes, siue eam pro alijs exercentes, aut alias audiendis confessionibus penitentium deputati in tantam proruperint iniquitatem, ut Sacramento Peni-

C 2 tentiæ

tentiæ in actu audiendi confessiones abutantur, nec illi, & qui id instituit Domino Deo, & Saluatori nostro IESV CHRISTO iniuriam facere vereantur, mulieres videlicet, penitentes ad actus inhonestos, dum earum audiunt confessiones alliciendo, & prouocando, seu allicere, & prouocare tentando, & procurando, ac loco earum per Sacramentum huiusmodi Creatori nostro reconciliationis grauiori peccatorum mole eas onerando, & in manibus Diaboli tradendo, in Diuinæ Maiestatis offensam, & animarum perniciem, Christifidelium scandalum non modicum. Nos in animum inducere nequeunt, quod qui de Fide Catholica rectè sentiunt, Sacramentis in Ecclesia Dei institutis abutantur, aut illis iniuriam faciant, Fraternitati tuæ de cuius eximia pietate, virtute, atque doctrina plurimum in Domino confidimus, per præsentem committimus, & mandamus, quatenus per te, vel per alium, seu alios à te deputandum, seu deputandos contra omnes, & singulos Sacerdotes dictorum Regnorum, ac illarum Ciuitatum, & Diocesium de præmissis quomodolibet diffamatos, tam seculares, quam quorumuis etiam exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediatè subiectorum Ordinum Regulares cuiuscunque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, & præheminentiæ existant, tam super præmissis, quam super Fide Catholica, & quid ea sentiant, diligenter inquiras, & iuxta facultatum tibi contra hæreticos, aut de hæresi quouis modo suspectos à Sede Apostolica concessarum continentiam, & tenorem procedas, ac culpabiles repertos, iuxta excessu suorum qualitates, prout iuris fuerit, punias, eas etiam si, & prout de iure fuerit faciendum, debita præcedente degradatione secularis Iudicis arbitrio puniendos tradendo. Nō obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum, necnon ordinum, quorumlibet, quorum ipsi Sacerdotes fuerint, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis, etiam motu proprio, aut alias quomodolibet concessis, et iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus eorū tenores præsentibus pro expressis habètes, hac vice dūtaxat specialiter,

cialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque. Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 16. Aprilis M.D.LXI. Pontificatus Nostri anno II. Igitur ut literæ prædictæ perpetuis futuris temporibus, & ubique locorum inuiolabiliter obseruentur, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, ac de consilio venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium contra hæreticam prauitatem generalium Inquisitorum præintertus literas huiusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque omnibus, & singulis inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, illasque non solum in prædictis Regnis Hispaniarum, sed in quibusuis Christiani orbis partibus firmiter, & inuiolabiliter obseruari præcipimus. & mandamus, ac præterea, ne in futurum de pena his delinquentibus imponenda, & de modo contra eosdem procedendi ab aliquo dubitari possit, statuimus, decernimus, & declaramus, quod omnes, & singuli Sacerdotes, tam sæculares, quàm quorumuis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediate subiectorum ordinum, institutorum, Societatum, & Congregationum Regulares cuiuscunque dignitatis, & præheminentiæ, aut quouis priuilegio muniti existant, qui personas, quæcunque illæ sint, ad inhonestas, siue inter se, siue cum alijs quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confessionis, siue ante, vel post immediatè, seu occasione, vel prætextu confessionis huiusmodi, etiam ipsa confessione, non sequuta, siue extra occasionem confessionis in Confessionario, aut in loco quocunque, vbi confessiones Sacramentales audiantur, seu ad confessionem audiendam electo, simulantibus ibidem confessiones audire, sollicitare, vel prouocare tentauerint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, siue tractatus habuerint, in Officio Sanctæ Inquisitionis seuerissime, ut infra puniantur. Et præterea omnes hæreticæ prauitatis Inquisitores, & locorum Ordinarios omnium Regnorum, Prouinciæ, Ciuitatum, Dominiorum, & locorum vniuersi Orbis Christiani in suis quemque Diœcesibus, & Territorijs, per has nostras literas etiam priuatiuè, quo ad omnes alios specialiter, ac perpetuò Iudices delegamus, ut super his contra prædictos simul, vel separatim in omni-

omnibus, prout in causis fidei, iuxta Sacrosanctum Canonum formam, necnon Officij Inquisitionis huiusmodi constitutiones, privilegia, consuetudines, & decreta, diligenter inquireant, & procedant, & quos in aliquo ex huiusmodi nefarijs excessibus culpabiles repperint, in eos pro criminum qualitate, & circumstantijs, suspensi ab exequutione ordinis, priuationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcumque, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, necnon a vocis actiua, & passiva, si Regulares fuerint, exilij, damnationis ad eremes, & carceres etiam in perpetuum absque vlla spe gratiæ, aliasque pœnas decernant, eos quoque si pro delicti enormitate grauioribus pœnas meruerint, debita præcedente degradatione Curia seculari puniendos tradant. Dantes etiam facultates Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus generalibus Inquisitoribus, ne delictum tam enorme, & Ecclesie Dei tam perniciosum remaneat, ob probationum defectum impunitum, cum difficilis sit probationis, testibus, etiam singularibus, concurrentibus præsumptionibus, inditijs, & alijs adminiculis delictum probatum esse arbitrio suo iudicandi, & Curia seculari, vt præfertur reum tradendum esse pronunciandi. Non obstant omnibus, quæ dictus prædecessor in suis literis prædictis voluit non obfistere, cæterisque contrarijs quibuscunque. Mandantes omnibus Confessarijs, vt suos penitentes, quos nouerint fuisse ab alijs, vt supra sollicitatos, moneant de obligatione denunciandi sollicitantes, seu vt præfertur tractantes, Inquisitoribus, seu locorum Ordinariis prædictis, quod si hoc officium prætermiserint, vel penitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confessarios sollicitantes, seu tractantes, vt supra iisdem locorum Ordinarij, & Inquisitores illos pro modo culpæ punire non negligant. Volumus autem, vt præsentium transcriptis etiam impressis manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra vbique habeatur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, quodque eadē præsentibus literis, seu illarum exempla ad valvas Basilicarum S. Ioannis Lateranens. ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Flore affixæ omnes ita ardeant, & afficiant, ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent.

fuissent: Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub
Annulo Piscatoris, die 30. Augusti M. DC. XXII. Pontifi-
catus Nostri Anno Secundo.

S. Card. S. Susanna.

Anno à Natiuitate D. N. Iesu Christi Millesimo sexcen-
tesimo vigesimo secundo Indictione 5. die vero prima men-
sis Septemb. Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris D. N.
GREGORII Diuina Providentia Papa XV. anno eius II.
retroscripta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valuas
Basilicarum S. Ioannis Lateranens. Principis Apostolorum
de Vrbe, & in acie Campi Flora, ut moris est, per me Bran-
dimartem Latinum Apostolicum Cursorem.

Ostanius Spada Mag. Curf.

De Sanctissimo Eucharistia Sacramento.
Cap. XIV.

Sanctissimum Eucharistia Sacramentum pignus æternæ
felicitatis ac charitatis, & gratiæ Symbolum decet omni
animi pietate, & religionis tractare. Propterea locus in quo
afferuatur sit præcipuus in Ecclesia. Tabernaculum ligneum
deauratum, & serico velo contextum intus bene firmum, &
tutum, similique elegantia ornatum. Ipsum vero Vas San-
ctissimum Eucharistia corpus continens sit argenteum intus
deauratum. Porro Parochus, cuius est munus diuinum hunc
thesaurum custodire, sacram hanc domunculam ita tutam,
& clausam esse curabit, ut nulli facile pateat; clauas quas
apud se perpetuo retinebit, nec ulli vnquam committen-
tur, nisi alia vrgens necessitas suadebit, & tunc non cui libet,
sed probata vitæ Sacerdoti. Qui vero in hoc peccauerint,

ac

ac desides fuerint trium mensum suspensionem incurrant, maiori à nobis pena pro nostro arbitrio mulctandi.

Hostiæ vero, quæ conseruandę erunt omnino sint recentes, nec ante octo dies confectæ, sint forma orbiculata, & nō aliter, congruæ magnitudinis non contractæ, seu aliqua macula notatæ.

In die Parasceue in Sacristia decetī loco, custodiatur perpetuo accensa ante ipsum prælucentē lampade. Tabernaculi vero Ostiolum apertum, vt omnibus pateat,

De ratione ministrandi:

Cap. XV.

Cum omnibus vtriusque sexus Christianidelibus ab Ecclesia sit iniunctum in Paschate Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum si ad annos discretionis peruenerint, summi: Monebit Parochus Populum de huiusmodi præcepto, & vt illi communicando parcat, hortabitur, quos vero in hac re desides, & inobedientes depræhenderit post dies quindecim ad Superiores deferant rationes, causasque moræ, si quis habet, & extra Sacramentum confessionis cognouerit, indicabit.

Administraturus vero hoc Sacramentum oues suas prius cognoscat, vt sic pabulum ministret, minime vero alijs, qui alienæ sunt Parochiæ, quas ad proprium Parochum communicandas dimittet; nisi aliter nobis ex rationabili causa visum fuerit, vel Vicario nostro, cum obligatione tamen præsentandi schedulam suæ cōmunionis proprio Parocho intra 15. dies; quod si secus factum fuerit taliter communicati pro non communicatis habeantur, nisi maiorem partem anni, vel ad minus sex menses in Parochia, in qua Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, habitauerint, vel ibi commorentur, aut domicilium trahant, vel facultatem, à suo Episcopo, vel Parocho exhibuerint ostensuri quoties opus fuerit. Aduenæ quoque, & Peregrini quorum nomina ad nos cum fuerint requisiti deferant, & etiam qui paucis ante diebus sacra Communione fuerint refectioni, hoc præcepto astringi sciant, etiam si sint infirmi; & in ea administranda pixide, non autem patena vtantur, maxime

25
xime cum communicandi, nisi necessitas aliud suaderet, non erunt pauci, vt supra sex.

Cum autem erit deferendum ad infirmos pro sacro Viatico, omni qua decet reuerentia, & comiatu fiat à Sacerdote sub umbella gestetur præcedentibus facibus, ac lanternis nec extinctis Cereis absque lumine procedatur; ac deum præcedente tintinnabulo, quo omnes ad illud venerandum excitentur. Minime tamen deferendum erit infirmo, vt illud cum sumere non valet adoret, vel osculetur ex Pij V. Pont. Max. decreto. Illud etiam animaduertendum, si nulla superfit particula consecrata, quia nimirum omnes consumptæ fuerint in commuione plurimorum infirmorum, in reditu debere Parochum sine vlla pompa redire, deposito sacro amictu, ac cereis extinctis, ipsum vero vasculum apertum clam deferat.

In processione vero in die Sanctissimi Sacramenti illud Parochus curabit vt via qua transeundum erit omnino sit munda, & ornata, prout tanti diei celebritatem decet; nullas patiatur Parochus exponi auleas, picturas, & imagines, nisi quæ ad pietatem, & religionem excitandam videbantur aptæ.

De sacra Missarum celebratione.

Cap. XVI.

Sacramentum, ac incrementum Missæ sacrificium, quod quotidie Omnipotenti Deo offerimus, ea erit reuerentia & pietate peragendum, qua tanti sacrificij dignitate congruit. Statuimus propterea vt in ipsa Sancti sacrificij celebratione omnino arceantur omnes importunæ pauperum commendationes, peregrinorum, aliarumque similibus personarum, elemosynarumque petitiones, quibus tum celebrantis, tum audientium animi à debita attentione reuocantur. Illud etiam monemus, quod à Sac. Congregatione nuper sancitum est, vt nulla ratione cuiuslibet liceat Sacerdoti pro celebrandis Missis elemosynas accipere, nisi prius muneribus, quibus tenebantur, satisfactis, vel elemosynæ pro Missis oblatæ parte sibi retēta, reliquam alteri tradere, cum onere eiusdem Missæ celebrandæ, quod ita volumus debite

D

execu-

executioni mandari, ut transgressores alij etiam penis arbitrio nostro infligendis sint obnoxij.

Probent autem seipsos Sacerdotes, cum ad hæc diuina Myſteria tractare accedunt conscientia prius excuſſa, & per ſacramentalem confeſſionem purgata, nihilque vnum omit- tant quo ad tantum munus ritè peragendum poterunt: operto autem capite nullatenus licebit diuina tractare, niſi urgente neceſſitate, poteſtate à nobis facta, nec cum annu- lo, & qui aliqua facultate uti poſſunt, niſi dignitas ſuffra- getur.

Qui nuper vero initiati erunt, non prius ad celebrandum admittantur, quàm à Magiſtro Ceremoniarum idonei, & ſanis ritibus ſufficienter inſtructi, fuerint habiti.

In Oratorijs autem priuatis Miſſæ ſacrificium non pera- gatur, niſi ubi à ſancta Sede Apoſtolica fuerit indultum.

Qui cum certo Altari ex obligatione Miſſa debetur no- uerit alibi celebrare non poſſe, niſi in caſibus à iure permis- ſis, qui cum opus fuerit à nobis declarabuntur; Munus in- ſuper erit Sacriſtæ librum conſicere, in quo omnium nomi- na deſcribantur, notato prius die, & anno, qui celebrabunt, in ſingulos annos, vel cum opus fuerit renouandum, ut de facili cognoſci poſſit quis ſuo munere ſatiſfecerit, ibidem notato loco, & cauſa ſuæ celebrationis, qui fideliter custo- diatur.

Ad ſacrificandum vero, nemo accedat, niſi à Sacriſta vo- catus, cuius munus erit Sacerdotes celebraturos vocare, alioquin non faciant fructus ſuos; Non licebit autem voca- re, niſi vnum, aut alterum, qui primus ſuccedat, quæ ratio in cæteris erit ſeruanda, qui ſunt ſacrificaturi, ut prædictum ſinguli, vel bini ſubinde vocentur. Hac autem lege nullo modo teneri volumus Officiales Eccleſiaſticæ, quibus, ut ſuo muneri ſatiſfaciant licebit tunc miſſare, cum illis magis commodum, & oportunum videbitur; Indulgemus etiam ſenibus ſupra ſexaginta annos, aut infirmis, ut quâdo libue- rit, ſine hac lege poſſint ſacra peragere.

De Sacramento Extremæ Vnctionis.

Cap. XVII.

Cum constet hoc Sacramentum extremæ Vnctionis à Domino institutum, tanquam firmissimum præsidium aduersus humani generis hostem, qui cum semper, tum extremo vitæ nostræ tempore, sciens quod modicum tempus habet maxime insidiatur, curabit Parochus cum ad unguendum vocabitur, illud sanctè, & ritè administrare, & egrotum disponere, vt ea qua decet fide, & pietate sacram illà vntionem suscipiat, cum per illa Diuina conferatur gratia peccatorum reliquiæ deleantur, & demum ad Diuinæ misericordiæ fiduciam erigatur animus, contraque Diaboli insidias ad supremam luctam armatur, & roboratur. Quare opportunius videtur conferendum, cum licet infirmi sit desperata salus, sensibus tamen integris, mens, & ratio vigeat. Præterea sicut in cæteris sic in hoc Sacramento omninò morem illum corrigendum putamus, quo pro Sacramenti administratione aliquid præstatur, siue sit petitum, seu spontè datum, aut aliter confertum.

De Matrimonio.

Cap. XVIII.

Sanctè, & religiosè tractandum videtur matrimonij Sacramentum; cum ad propagandam prolem à Deo fuerit institutum, & Christi Domini præsentia, & honestatum, & ab eodem est Sacramentum nouæ legis institutum. Parochus præterea quolibet anno commodius fieri poterit Sac. Conc. Trident. decretum populo notum facere, quo anathematis pœna feriuntur, qui directè, vel indirectè subditos suos, vel quosque alios cogunt, quo minus liberè matrimonia contrahant; Monebitque vt sponsi antequam ad celebrationem Matrimonij deueniant, se confessione expient, & sacro Eucharistiæ pabulo reficiant, quo vberior ex hoc Sacramento gratia conferatur. Docebit præterea omninò separari debere, qui intra gradus prohibitos matrimonium contraxerint, & omni spe dispensationis consequendæ

D 2 carere,

28
carere, si quod peius est, contumaciant.

Neque debere ministrari pueris ante annos pubertatis, nec ijs, qui fidei rudimenta nesciunt, videlicet Pater noster, Ave Maria, & Credo. Non sunt ferendi, qui ad res matrimoniales impediendas varijs artibus vtuntur, nunc euentis gradibus, nunc maleficijs impugnando, & insuper maleficium maleficio expurgant. Quapropter huic malo occurrere volentes, excommunicationis penam imponimus in eos, qui talia agunt. Vtque omnibus, hæc Censura innotescat, poterit Parochus, cum tempus opportunum appaue-rit populo denunciare, in quo eo ipso volumus peccantes incurrere, nobis dumtaxat reservata absolutione, nisi in periculo mortis.

Denunciationes, quæ seruata forma Conc. Triden. in Ecclesia Parochiali erunt proclamandæ, nullatenus fiant eorū, qui ad annos pubertatis non pertenerint, expleuerintque similiter, & eorum, qui rudimenta fidei ignorant, vt de Matrimonio dictum est, sacra Communionem in Paschate non faciant resecti. Quod si contingerit aliquod impedimentū detegi, etiam si ab vno tantum proponatur, Parochus, cessabit, nos consulendo, quid in talibus erit factururus. Quæ vero supra bimestre factæ fuerint ad celebrationem matrimonij non sufficiant, nisi denuo fiant.

Cum vero ex aliqua iusta causa, ad præscriptum Sac. Concil. Trid. per nos fuerit mandatum non fiant. Volumus autem antequam copulentur coniuges proponere debere, vt si aliquod impedimentum adfit sciatur, facultatem vero à nobis concessam, Parochus diligenter conseruabit, & in matrimoniorum libro, in quo omnia diligenter annotabit, iuxta formam aliâ à prædecessoribus nostris traditâ; quod si fecerit fuerit factum a s. librorum coræ albæ in penam incurtisse, & etiam maiorem si casus postulabit. Sed si coniuges sint diuersarum Parochiarum, in ambabus Parochijs denunciationes fiant.

Item si diuersarum Diocesum, præter Parochi illius loci testimonium etiam approbatio sui Episcopi accedat, vel Vicarij à Vicario nostro prius cognita, & approbata, & eo mandante ad celebrationem deueniant.

Aegyptiorum vero, vel Zingarorum, vt vulgus nominat, non sunt, nisi de mandato nostro, vt prius omnes eiusdem ordinis

ordinis homines in Ecclesia convenire faciat ad denunciationes audiendas, cum eorum conditio ab alijs scire non possit.

De Ordine.
Cap. XIX.

Minoribus Ordinibus, vel sacris à nobis in mandatis, ansequam ordinatio habeatur, proposito ædicto, nobis, vel cui nobis videbitur, se præsentent, ut quid intendant declarant, Parochis in mandatis idemus, ut inter Missarum, solemnium eorum nomina, & cognomina, eorumque pium, desiderium populo denuncient, & diligenter de eorum ætate, vita, moribus, & alijs à Sacr. Can. & const. Apostolicis requisitis à fide dignis se informant, etiam si prima Tonsura, vel minoribus ordinibus erant initiandi, servata forma re scripti novissime editi à Sac. Congregatione, simulque de eorum facultatibus, & cum prima facultas eis fuerit cum litteris testimonialibus ad præsentiam nostram se conferant, ut ipsi visis, & consideratis requisita necessaria habere comperitum fuerit, & per examen idoneos ad petitos Ordines suscipiendos possint admitti. Alienarum vero Diocesum cum litteris Ordinarij sui non ante duos, vel tres menses ad summum confectis vitæ, morum, doctrinæ, & ordinis continentibus non admittantur.

Illud etiam monitos volumus, qui ad sacros promoueri ordines intendunt irregularitatem incurrere, si ante debitam ætatem, vel falsis litteris, vel mendacio titulo, aut etiam extra tempora à Jure statuta ordinentur, quam solus Rom. Pont. si tale Ordinum exerceant dispensare possit.

Experientia denique docet vix ad vitæ subventionem ducatos triginta sufficere, præsertim horum temporum, qualitate pensata, statuimus igitur, ut qui ad subdiaconatus ordinem sunt promouendi non admittantur, nisi dictam summam ducatorum 30. habuerint, siue ex beneficio, siue ex pensione, siue ex utroque, quod etiam si defecerint, per patrimonium poterint suppleri, nisi ordine circumstantijs personarum pensatis, aut locorum, summam minuere videatur, quæ 20. ducatorum extra civitatem minor non sit.

Quo-

Quoniam vero sæpe sæpius accidit, vt simulatis, vel parentum, vel amicorum, aliorumvè personarum donationibus, & contractibus eorum patrimonium, conetur promouendi ostendere; Statuimus, vt locorum Vicarij, Archipresbyteri, alijque ad quos litteræ nostræ pro eorum conditione indaganda fuerint directæ, vt diligenter explorent veræ ne, an falsæ huiusmodi donationes sint, & cum suis litteris testimonialibus, & magistratus loci fide autentica in ipsarum calce ad nos transferantur, quæ omnia gratis fiant cum omni onere, siue æris alieni grauatine, quæ supradictam summam 30. ducatorum in aliquo possint grauari.

In quibus omnibus si in aliquo malitiosè defecerint præter alias à Iure inflictas, excommunicationis poenam volumus incurrere, nobis dumtaxat reseruatam tam fabricantes, quam qui in eis consilium, vel fauorem dederint.

Redditus denique prædictos pro patrimonio, & titulo constitutos prohibemus nullatenus posse relaxari, donari, resignari, vel alienari, permutari, vel pignori dari, cedi, vel reuendi, etiam ipsis donatoribus rem donare, vel rem concedi, pœna vnciarum 25. apposita, quam ex nunc piæ domui Refugij applicamus, ac contractuum inualiditatis, quos nullos, inualidos, nulliusque efficaciz, vel valoris declaramus.

De Monialibus

Cap. XX.

Quoniam vbi maius periculum imminet, diligentius incumbendum est. Moniales, quæ spreto Mundi illecebris, conculcatis etiã parentibus Deo Opt. Max. famulantur speciali charitate persequentes quantum in Domino possumus ab omni mundano tumultu, & incurfu vendicare, pacem, & concordiam inter ipsas custodire, & iter quo gradiuntur à patre Mendacij omninò præcludere, quod vero ad Deum conducit expedire, & ab impedimentis tutum reddere. Quare quæ olim à Sac. Canonum Const. Apost. sacrique Conc. Trid. decretis, ac demum ordinationibus Sac. Congr. super negotijs Regular. factis, & Antecessoribus nostris, rebusque consequenter communicatis omninò volumus obseruari in ijs, in quibus fuerunt concessæ

31

cessæ, nec aliquid immutari, imò si quid contra factum fuerit in integrum restitui, ac ad pristinam earum formam reduci volumus, & redacta declaramus, similiter, & quæ assensu fuere in prima Synodo Prouinciali quo ad personas, quæ septa Monasterij, vt proprijs fungantur muneribus facultate à nobis, vel à Vicario ad id deputato obtenta erūt ingressuri, quam nolumus eis suffragari ante, vel post Solis ortum, vel occasum, & forma in eis præscripta non seruata. Et quæ circa personas, quæ ad colloquendum cum eis sunt Patres, Matres, fratres, sorores, & nepotes, intra tamen annos pubertatis cæteris omnibus alijs exclusis pœna excommunicationis latæ sententiæ apposta in contrasfacientes, quam denuò innouamus, absque licentia in scriptis à nobis obtinenda, vel à quibus Monialium cura, vel mulierum collegialiter viuentium fuerit demandata, quæ semper erit ante Solis occasum, nec tempore quo Sacrosanctæ Missæ celebratur, vel quando sacra Communione fuerint refectæ, & à colloquutorijs ordinarijs, & si aliter contingerit obtineri, subreptitias declaramus.

De Vsuris. Cap. XXI.

VSuræ crimen Deo, & naturæ inuisum in Diocesi nostra pullulare maximè dolemus, illudque quantum cum Deo possumus coercere satagentes contra ysurarios, & alios, qui illicitos contractus ineunt, Notarios etiam, qui de contractibus talibus rogantur sententiam excommunicationis proferimus ipso iure incurrendam, siue vsura sit expetita, siue palliata.

Vt autem contractus vsurarij liqueant, nec detur tergiversationi locus, infra scriptos contractus vsurarios, & illicitos declaramus.

Ex pecunia mutuata aliquid vltra sortē accipere, quamuis pecuniæ sint pupillarum, vel Viduarum, siue loci pii, seu pauperum personarum non habentium aliud, vnde viuunt.

Sericum, triticum, vinum, oleum, aut aliud simile ante tempus minoris emere ob anticipatam solutionem, quam
colle-

collecta sint valitura, & generaliter rem vendere plus iusto pretio ob dilatatam solutionem, vel utilius emere ob solutionem anticipatam.

De usuris in societate animalium extat constitutio fel. record. Sixti Papæ V. 45. in ordine novissimi Bullarij, quæ incipit *Detestabilis*.

De usuris verò circa cambia extat constitutio fel. record. Pij V. quæ est 118. & incipit *In eam*.

De Censuris. Cap. XXII.

S Acrorum Canonum vestigijs inherentes licet eas sine nomine, seu alterius nomine facto, vel supposito, ut calumniosas, & improbas, malique exempli improbas, & detestamur, atq; ideo scelus hoc in Diocesi nostra frequentissimum, & ex quo innumera mala nascuntur abolere quantum cum Deo possumus cupientes, districte precipimus, nè quis ecclesiasticus, vel sæcularis, etiam sub zeli, & charitatis specie, seu alio quouis prætextu, vel colore litteras, aliasq; scripturas, sine proprii nominis specificatione scribere, seu dictare, vel scriptas, aut dictatas mittere, seu publicare præsumat, sub pena quoad laicos excommunicationis ipso iure, cuius absolutionem nobismetipsis reservamus, quo verò ad ecclesiasticas personas, præter eandem excommunicationis sententiam, penam etiam suspensionis à Divinis, & falsi eo ipso incurrant.

Alloquentes cum Monialibus etiam de rebus licitis, sine nostra, seu Vicarij nostri licentia sint ipso iure excommunicati. Alloquentes verò, vel litteras mittentes easdem de rebus turpibus, præter eandem excommunicationis penam incapaces reddantur per decennium ad obtinendam in futurum licentiam alloquendi cum Monialibus etiam confanguineis in primo gradu.

Homicidium appensate committentes, seu committentes, auxiliantes, vel consilientes sint ipso iure excommunicati.

Item deponentes falsum in iudicio tam criminali, quàm civili, aut scripturas falsificantes etiam contra officium, seu testibus, aut scriptis falsis utentes.

Iudices

33

Iudices etiam, Actorum Magistri, Notarii, aut Scribe tam Ecclesiastici, quam seculares dicantes, seu scribentes aliter quam rei, vel testes deponunt in substantia, sint ipso iure excommunicati.

Confessarii rem turpem habentes cum his, quorum confessiones quandoque audierunt, à facultate confessionis censeantur ipso iure suspensi.

Qui legitimo impedimento cessante, legata pia intra tempus à testatore statutum non soluerunt, & Notarii, qui legata nobis non reuelarunt intra mensem à die obitus testatoris, & publicati testamanti, sint ipso iure excommunicati.

Quas censuras quater saltem in anno, videlicet prima, die Dominica Ianuarij, Aprilis, Iulij, & Octobris inter Missarum sollempnia populo publicari precipimus, sub poena Parochis decem ducatorum locis pijs applicandorum pro prima vice, pro alijs verò arbitrio nostro infligenda contumaciæ qualitate pensata.

Reliquas verò censuras in Sacris Canonibus, vel Pontificum constitutionibus non comprehensas, ab antecessoribus nostris inflictas cassamus.

Casus reservati.

Cap. XXIII.

- 1 Blasphemia in Deum, & Beatissimam Virginem.
- 2 Incestus in primo, & secundo consanguinitatis gradu, ex legitimis nuptijs provenientes, ita ut masculos tantum afficiat.
- 3 Peccatum cum Brutis, item & sodomiticum à puberibus cum masculo, vel femina ——— commissum.
- 4 Stuprum cum Virgine per vim, aut sub promissione de ea in uxorem ducenda, vel dotanda, quousque promissioni non satisfaciat.
- 5 Concubinatus ultra duos menses.
- 6 Verberantes Patrem, suæ Matrem.
- 7 Incendiarij, & arborum fructiferarum incisores contra Domini voluntatem.

E

8 Qui

- 9 Qui decimas Parocho, vel debita locis pijs non solue-
runt, vel scripturas, aliaque documenta ad Ecclesias,
locaque pia spectantia penes se detinent.
9 Parochi, qui concubenarios propriæ Parochiæ saltem
tempore Paschali non reuelant.
10 Falsa referentes superiori, seu inter amicos, & discor-
diarum causam excitantes.

Cum autem casum reservatio ad ædificationem, non
ad destructionem tendant, eo usque progredi non debet, ut
penitentes à Parochiis absolutionem obtinere disparantes
omnino, confiteri negligant, aut confessionem longius pro-
trahant, quare cum abesse à Diœcesi pro servitio Sacræ Ve-
nerabilis Inquisitionis teneamur, facultatem absolvendi à
primo, secundo, tertio, & quarto concedimus infra scriptis.

In Ciuitate.

D. Antonio Quattrimano Decano.

D. Iosepho Russo Canonico.

D. Mutio Pelusio Theologo.

Reu. Priori Sancti Dominici, quando est Magister in
Theologia.

Reu. Guardiano S. Francisci Minoris obseruantia, quan-
do est Theologus.

Reu. Patri Rectori Societatis Iesu.

Reu. Patri Rectori Clericorum Regularium.

Alijsque in Ciuitate, vel Diœcesi, arbitrio nostro, seu
Vicarij nostri pro tempore existentis.

Officiales presentis Synodi.

Cap. XXIII.

Promotor fiscalis D. Franciscus Tanus Canonicus.
Secretarius D. Ioseph Russus Canonicus.
Notarius Abb. Annibal Nasca.
Magister Ceremoniarum. Antonius Cappa.

Theo-

35

*Theologi, & Iuris periti cum voto confultino
santum.*

Antonius Quadrimanus Decanus.
 Magister Hieronymus ab Alto Monte Prior Sancti
 Dominici.
 Pater Antonius de Murano Custos Minorum Obseruan-
 tia.
 Pater Franciscus Spinellus Ordinis Cappuccinorum.
 Pater Bernardinus Caulcante Societatis Iesu.
 Pater Ambrosius Tripaldi Clericus Regularis.
 Flavius Cozzolinus
 Hieronymus Quadrimanus
 Pompeus Sanblasius
 Flaminius Garofalus
 Angelus de Matera
 Ioannes Bombinus

} V.I.D

Examinatores Synodales.

D. Antonius Quadrimanus Decanus.
 D. Fulvius Sirsalis Archidiaconus.
 D. Ioannes Leonardus Beninvente Cantor.
 D. Ioseph Ruffus.
 D. Franciscus Thanus.
 D. Petrus Vincentius de Aragona.
 D. Achilles de Noce.
 D. Timotheus Valenti.

} Canonici.

D. Claudius Caulcante
 D. Hyacinthus de Piro.
 C. Io. Antonius Thanus
 D. Cæsar Gargani
 D. Robertus Cannataris.
 D. Marfilus de Moyo
 D. Io. Hieronymus Quadrimanus
 D. Donatus Coschus

} Sacerdotes.

D. Petrus Belmon'

E 2 D. Si-

D. Simeon Pelatior.

D. Emmanuel Pelusius Ordinis Cisterciensis Abb. S. Ioannis de Flore.

Pater Franciscus Spinellus Ordinis Cappuccinorum.

Pater Anellus Framasius Rector Collegij Societatis Iesu.

Qui omnes præstiterunt iuramentum in manibus eiusdem Illustrissimi Domini Archiepiscopi.

Deinde fuit lectum Decretum S. Conc. Trid. sess. 24. cap. 28. & sess. 25. cap. 10. de reform. Pro quorum executione fuerunt electi

Iudices Synodales.

D. Antonius Quadrimanus Decanus.

D. Fulvius Sircalis Archidiaconus.

D. Io. Leonardus Benuentre Cantor.

D. Io. Dominicus Belmonte Canonicus.

Qui omnes præstiterunt iuramentum.

Demum fuerunt electi infra scripti testes Synodales.

In Ciuitate Consentiæ

D. Leonardus Benuentre Cantor.

D. Hieronymus Auerius.

D. Io. Seuerinus Canonicus.

D. Achilles de Noë Canonicus.

D. Hyacinthus Tabularius.

In Ciuitate Montalei,

D. Franciscus Geruasius Cantor.

In Ciuitate Paulæ, alijsque partibus quatinus

D. Simeon Sannutus.

In Terra Laci

D. Hieronymus de Mala.

In Terra Rendarum, Domanici Carulecornu,
& Mendicini.

D. Robertus Cannatarus.

In Baiulatione Grimaldi, Altilli,
Belfiti, & Malifi.

D. Ioannes Mannus.

In Terra Carpanfani.

D. Philippus Mannus.

In Terra Roblani, & Mangoni.

D. Marcellus Sicilia.

In Baiulatione Paterni, & Depiniani.

D. Fulvius Bombinus.

In Baiulatione Filleni, Apriliani, & Domanici.

D. Io. Bernardinus de Aragona.

In Baiulatione Petraficta.

D. Decius Gliuerius.

In Baiulatione Pedaci, Spezzani Magni,
& Spezzani parui.

D. Albinus Cannata.

In Baiulatione Corlici, & Robeti.

D. Saluator Arnonus.

In Baiulatione Castilionis, Corno, & Zumpano.

D. Lutius de Arangia.

In Terra Sancti Ioannis de Flore.

D. Franciscus de Pirro.

Quibus habitis in eadem Ecclesia Metropolitana, Con-
sentina, idem Illustriss. & Reuerendiss. Dominus Antonius
Rieciullus Archiepiscopus pro Congregatione habenda
solum Archiepiscopale conscendit.

E re-

28
E regione ipsius Illustr. Domini sed et in Tedill Admodū
Illustris, & Reuerendus Dominus Antonius Quadrimanus
I.V.D. Vicarius Generalis Conſentinus, ante quem erat ta-
bula panno ſerico cooperta, aſſiſtentibus ſibi prædictis Iu-
dicibus Synodalibus, Promotore ſicali, & Notario, cum
Secretario Synodi.

Iu ſcammis verò circūcirca aſſide bant Conſultores Theo-
logi, & Iuriſperiti.

In qua Congregatione fuerunt propoſitæ plurimæ cau-
ſæ ad Synodum pertinentes, & à ſupradictis maturè diſcuſ-
ſæ, & fuit tandem concluſum, prout in ſupradictis decretis
latius continetur. Quæ decreta omnia alta, & intelligibili
voce fuerunt per eundem Secretarium lecta, & publicata,
de verbo ad verbum.

Et interrogata Synodo, omnes reſponderunt. Placet.

Quibus omnibus peractis, Illuſtriſs. Dominus Archie-
piſcopus benedictionem ſolemniſter dedit, & ſic fuit dimiſ-
ſa Synodus.

F I N I S.

Imprimatur.

Alexander Ruſſus Canon. Vic. Gen.

VAX
1528246

162

8

23